

Politiszkos žinios.

Karė Maskolijos su Japonija.

Klausymas užbaigimo jau antri metai besitrukiančios Azijos karės tarp Maskolijos ir Japonijos dar neišaiškino. Sumastas japoniečių caras sukasi kaip mušė, įpuolusi į vandenį, kad tik viešai nereikėtų prisipažinti, kad jo armiją sumušė japoniečiai. Ant pirmutinio Amerikos prezidento atsiliepimo su pasiūlymu tarpininkystės prie užmegzimo tarybų, caras atsakė, jog „sutinka paskirti iš savo pusės komisiją išklausyti Japonijos geisimų, taigi mat visą dalyką baudė teip iškreipti, kaip daro ir tuli mūsų korespondentai aprašanti kokius atsitikimus mūsų gyvyje. Caras mat stengėsi visą dalyką teip perstatyti, kaip kad Japonija būtų sumušta ir prašytų užbaigimo karės. Japonija, vienog, per prezidento Rooseveltto tarpininkystę gavusi tokį Maskolijos atsakymą, atsiskė paskirti savo tarybų komisarius, bet pareikalavo, kad caras skirtų ne tik išklausyti, ko japoniečiai nori, kadangi tą caras gerai žino, bet kad komisariams daleista būtų vesti tarybas, derybės, arba priimti Japonijos reikalavimus. Taigi mat carui nepasisekė perstatyti Japoniją už pergaltą kraštą, bet turėjo pats prisipažinti pergalėn.

Iš tikro, rodosi, kad caras, pradėdamas tarybas, norėjo vien laiką laimėti, gal kad galėtų ant karės lauko atgabenti daugiau kareivių, arba gal kad atitolinti laiką su grįžimo pergalės, pažemintų savo armijos iš Mandžurijos, kuri, vieton ginti caro sostą, gali kreipties prieš carą, kadangi daugumas vargo ir nelaimių, kokios ją pasiekė Mandžurijoje, paeina vien iš nedorumo paties caro ir jo tarnų. Baisi nelaimė laukia carą ir visą jo veislę, kada kareiviai tą supras.

Kadangi pasirodė, jog nesiduoda užbaigti karės nepripažinus, kad Maskolija likosi sumušta, tai caras pradėjęs tarybų vėlinę, kaip galėdamas. Pirmiausiai derėjosi, kad Paryžių būtų vedamos tarybos, kur atvažiavimui japoniečiams reikia poros mėnesių laiko. Žinoma, caras geidė, kad ko nepasibaigė tos tarybos, Mandžurijoje apistotų mušiai, kad bent per tuos kelis mėnesius Oyama nemušyt maskolių. Žinoma, tokį reikalavimą japoniečiai atmetė. O tuos kelis mėnesius apstojimo karės, matyt, caro ministeriai norėjo sunaudoti privežimui naujų kareivių. Carui tarnaujanti laikraščiai jau pradėjo įsikišti pamatų pertraukimui pradėtų tarybų. Jie pirmiausiai pagarsino, kad Linevič pranešė, jog ne jis, ne kiti jenerolai nesutinka ant užbaigimo karės; kareiviai net žada maistus pakelti, jeigu jiems būtų atimta proga sumušti japoniečius; dabar, buk, Linevič, Kuropatkin, Kaulbars ir kiti caro jenerolai užtikrina, jog sumuš japoniečius. Bet tokius užtikrinimus caro jenerolai garsino ir tą syk, kada juos kiekvienam susirėmė mušė japoniečiai, todėl ne labai jau kas net pačioj Maskolijoje tik tokiems užtikrinimams, bet mano, kad jie iš tikro ne jenerolų nuo karės lauko atsiųsti, bet padirbti Peterbur-

ge caro dėdžių, kurie bijosi pasekmių pabaigimo karės ir sugrįžimo kariūnėms; ant telegramų pravardės Linevič, Kuropatkin ir kiti, caro dėdžių padirbti. Gal tokiame spėjime ir yra daug teisybės, kadangi apie norą vesti karę toliau pačių kareivių svetimų laikraščių korespondentai visai ką kitą rašo: korespondentai rašo, kad atsitinka Mandžurijoje pasipriešinimai celių regimentų, nenorinčių eiti mušini.

Išderėti maskoliams apstobdymą karės Mandžurijoje iki šiol nepasisekė. Mušiai ten po senovei atsitinka. Londono laikraščiai pagarsino telegramą, atėjusį iš Mandžurijos, buk visa armija jenerolo Linevič iš visų pusių likosi japoniečių apstota ir buk japoniečiai, traukdami artyn, spaudžia vis labiau maskolius.

Jeigu, vienog, žinia apie apstojimą Linevič armijos būtų neteisinga, tai visgi kiti apsiereikimai rodo, kad Oyamos viešas jau prirengta didellam mušini ir jeigu maskoliams nepasiseks išmelti apstobdymo karės, vėl reikia laukti didelio mušio, kuris jau gal ir prasidėjo. 16 d. berzelio maskoliški raiteliai bandė užpulti ant japoniečių stovyklų po Kujusha, bet jų užpuolimą lengvai numušė; tą pačią dieną vidury japoniškios armijos išvyjo maskolius iš Liojvangpajingo, kur buvo 5000 maskoliškų raitelių ir 20 kanuolių. Maskoliai paliko čia 80 užmuštų, o pašautos paėmė, kurių turėjo bet kelis kartus daugiau. Taigi, matyt, čia buvo jau gana diktas mušis, ne užilgio reikia laukti susirėmimo visų kariaujančių pusių pajėgų, japoniečiai nori pirm pradėjimo tarybų išvyti maskolius suvisu iš Mandžurijos ir nustumti nuo Vladivostoko, apvaldyti Charbiną.

Londono laikraščiai garsina, buk dabar Oyama turi ant 100000 kareivių daugiau negu Linevič, o kaip iki šiol. Net prie lygių pajėgų pergalė vis buvo visada japoniečių pusėj, tai dabar, turint japoniečiams ant 100000 kareivių daugiau, niekas neabejoja, kad Oyama sumuš caro jenerolus, nepaisant ant visų jų pasigyrimų.

Į Yinkau atėjo žinia, buk tarp maskoliškų kareivių Charbine apsiereiskė cholera, nuo kurios kas dieną miršta po 100 žmonių, žinoma, maskoliškų kareivių, kadangi chiniečių mieste jau mažai teikiu.

Pereitą panedėlio dieną pas prezidentą Rooseveltą atsilankė pasiuntiniai abiejų karę vedančių tautų. Japonija per savo pasiuntinį apsiereiskė, jog jos atstovai gali atkakti Washingtonan ant tarybų pradžioj rugpiučio. Apstojimo karės Japonija nereikalauja, tas paeis nuo Maskolijos. Šalininkai karės Maskolijoje dabar stengiasi žmonėms įkalbėti, jog Linevič sumuš Japonijos armiją ir per tai Japonija turės geresnes statyti išlygas. Oyama, vienog, užsikli ant savo kareivių, kaip užsikliėjo To go savo laivynai. Maskoliai gali gi teip ant Linevič apsiereikti, kaip apsiereiki Roždestvenskio ir Nebogoto va. Ta neužilgio pamatysime, kadangi, jeigu ne viena pusė nereikalaus apstobdymo mušų, didelis mušis aplinkinė Kirino ir Charbino bus

neužilgio. Oyamos kariūnėms pradėjo žengti jau praskini, didellam mušini iš jo pusės viskas prirengta.

Revolucija Maskolijoje.

Garsi žemiečių deputacija atkako Peterburgan su užgyrimu ant susirinkimo Maskvoje, nors tą susirinkimą buvo uždraudęs laikyti garsus Trepov. Deputacija tą caras priėmė Peterhofe; tai gi mat jis apledo jau Carskoje Sele.

Prie žemiečių atstovų prisidėjo dar Peterburgo miestatstovai. Vadovu deputacijos buvo kunigaikštis Trubeckoi; jis laikė kalbą carui, kalbą laikė teipgi Peterburgo atstovas Federov. Abudu kalbėtojai perstatė carui dabartinį Maskolijos padėjimą. Caras padėkavo delegatams už jų besistengimą įstumi ti Maskoliją į tikras vėzes. Labai galilestavo, kad karė Azijoje teip daug nelaimių atgabeno, ypač gi galilestavo, kad apart karės, užgimė dar maistai Maskolijos viluriuose, kas turi ne mažą įtekme vedime karės. Caras pasakė, apart to, kad jis atsakandame laisvės Maskolijos žmonėms.

Randas, matyt, nesirengia tą profesorių reikalavimą išpildyti, o kad savo pusę pastraukti profesorius teipgi nesitiki, tai atsiskaukė į Vokietijos universitetų docentus, kviesdamas juos nuo rudens skaityti lekcijas Maskolijos universitetuose ir specialiuose institutuose, bet vokiški docentai atmetė maskoliško rando pakviatimą.

Pereitą sanvaitę tulse Maskolijos kraštuose buvo teipgi kruvini susirėmimai laisvės draugų su kariūnė. Ant Kaukazo buvo vėl armiečių skerdynės, ant kurių rando agentai užsiundė mahometonus. Braste gi kareiviai mušė žydus. Smarkus maistai buvo Lenkijos mieste Lecz, kur gana daug yra vokiški darbininkai. Čia kelios ypotos likosi nušautos, o daug likosi sužeisti.

Prancuzija.

Pereitą sanvaitę nesutikimai tarp Prancuzijos ir Vokietijos teip buvo pakilę už Morokko ir kitus dalykus, kad be mažo neuzgimė vėl baisi karė tarp Prancuzijos ir Vokietijos. Prancuzijos kariūnėms oficialai, paleisti ant tulo laiko, gavo prisakyti gryti tuojau į savo regimentus. Geležinkeliai gavo prisakyti parengti vagonus pergabenimui kariūnėms į rytus. Pamatęs besirengimą prancuzų karėn, Vokietijos randas nusilenkė ir paliovė stoties begėdyskus, įleidžiančius prancuzus reikalavimus. Svarbiausi nesutikimai buvo ne už Morokko, bet už slapta sutarimą tarp Anglijos ir Prancuzijos. Vokietijos randas reikalavo, kad Prancuzija nesijungtų nė jokian ryšin, koks galėtų kreipties prieš Vokietiją. Ant to gavysimą, caras paaikšina, kaip prancuzai, taigi teippat Lietuvoj, kaip ir Lenkijoje, vien stačiatikiškas tikėjimas, kaip ir pirmą, turi tiesą daryti su kitais kraštais sutarimus su visokiais mieriiais. Davusi tokį atsakymą kaimynui, Prancuzija buvo pasirėngusi mobilizoti kariūnė. Po tam tik Vokietija atsisakė nuo reikalavimo apribuoti jėgų laisvę Prancuzijos kaip ne prigulmingos viešpatystės ir dar gi pažadėjo Prancuzijai nenekenkti prie iširimo Morokko klausymo, jeigu ji sutiks dalyvaoti terptautiskoj konferencijoj Vokietijos užmanytų. Be pritarimo Prancuzijos tokia konferencija negalėjo atibuti, kadangi Anglija, Maskolija, Amerika, Ispanija, Italija ir Austrija pažadėjo joje dalyvauti vien

taisyk, jeigu dalyvaus Prancuzija. Dabar, rods, nesutikimai tarp Vokietijos ir Prancuzijos neišdilo, bet tik truputį sumažėjo; gal dar jie vėl pasididinti. Anglijoj mano, buk Vokietija nori priversti Prancuziją pradėti karę, kol Maskolija užimta Azijoje, arba priversti ją su visu išsivadėti savo siekių šiaurinėj Afrikoj.

Skandinavija.

Dar iki šiol galutinai neišaiškino, kas užgims iš atskirimo Norvegijos nuo Švedijos. Jeigu Švedija norėjo per karę Norvegiją palaikyti ryšyje, tai tą norą išnaikino visi organizuoti Švedijos darbininkai, kurie priešinasi karėi, o darbininkų organizacijų pajėgos ir įtekė Švediją labai didelės. Prie darbininkų norus randas nedrįsta nieko daryti.

Dabar laikraščiai praneša, jog Švedija sutinka už karalių Norvegijai duoti trečiąjį sunų Švedijos karaliaus. Norvegai užtikrina, kad jų atsisakymas buvo reikalingas sudurtinimui Skandinavijos, kadangi tik esant laisvai Norvegijai galima bus iš visų trijų Skandinavijos viešpatysčių: Švedijos, Norvegijos ir Danijos sutvirtyti atsigynimui nuo svetimų priešų, ko prie nesutikimų Švedijos su Norvegija sutvirtyti nebuvu galima.

Isz Lietuvos.

Is Vilniaus.

31 d. gegužio, ruimuose Vilniaus piešimo mokyklos likosi parengta paroda abrodų ir piešinių mokintinių mienos mokyklos. Tarp esančių parodoj abrodų geriausi yra piešiniai Mijekovskio, Gethelfo, Meskučio ir Gruenblatto. Vilniaus gubernijos bajorai išreiškė carui padėkavimą už suteiktas lenkams nevalones. Na, tie, matyt, nežino ką daro. Laikė priverstinio pardavimo užskolas esančių Lietuvos dvarų, šmet aukcionuose dalyvaus ir lenkai. Apvietimo ministeris prisakė Vilniaus mokslo apskrčio viršininkui, kad tikėjimo mokslo egzaminai lietuvių būtų laikyti lietuviškoj kalboj, jeigu mokintiniai lietuviškai to reikalauja. Musų kunigai garsina, buk caras pripažino laisvę tikėjimo. Išgauk! Jis to nepripažino; priešingai, atsiliepdamas į Lenkijos generalgubernatorių, jis smarkiai barabar daug vilčių dėjusius ant jo manifesto. Savo atsiliepime į Varšavos generalgubernatorių, caras paaikšina, jog Maskolijoje, taigi teippat Lietuvoj, kaip ir Lenkijoje, vien stačiatikiškas tikėjimas, kaip ir pirmą, turi laisvę besiplatinimo, kitiems uždrausti prikabinėti kitaip tikintčius priimti nestatistikišką tikėjimą; stačiatikiškiems gi popams viskas daleista, net ir prievarta. Taigi už tą manifestą garbinti carą nėra ką. Pajudino kalnus, o pagimėdė mažą pelaitę. Vilniaus fotografai padavė darbavimams sekancius reikalavimus: darbo: vasaros laike nuo 9 val. iki 6 val., žiemą gi nuo 9 iki 5 val. ir po valandą laiko ant pusryčių ir pietų; atsilisio subatėms arba nedėlioms; kas metą paluosavimo nuo darbo

po dvi sanvaitės su alga; pakelimo algų ant 30-40%; dvigubų algų ant didelių švenčių; apsirgus, algas kad gautų per mėnesį laiko; geresnio pasielgimo darbdavių su darbininkais; kad darbdavys be priežasties negalėtų pašalinti nuo darbo darbininko; kad užgimusius nesutikimus pavestų tam tikslui sutvertam santaikos sudui. Daugumas fotografų tuos reikalavimus priėmė ir štraikavė fotografai sugrįzo prie darbo.

Gyvenanti Vilniaus gubernijoj žydai, priėmę stačiatikišką tikėjimą, pulkais atsiskaukia į gubernatorių su reikalavimu, kad jiems, pasiremiant ant caro manifesto, būtų daleista sugrįžti į žydiską tikėjimą. Matyt ne iš gero noro jie perėjo į stačiatikišką tikėjimą. Gegužės 18 d. prisiekusiam advokatui Jonui Vileišiui, leista Vilniaus, su cenzūros leidimu, išleidinėti lietuvišką laikraštį „Lietuvos Ukiniukas“, kurio bus toks programos:

- 1) Valdžios pranešimai ir paliepimai.
- 2) Įvairūs straipsniai apie ukio reikalus.
- 3) Apie pienininkavimą, gyvulių veisimą, daržoves ir apie kitas ukio šakas.
- 4) Ukiosios draugijos, sindikatai, prekių kainos ir visokios pramonės ir prekybos žinios.
- 5) Visoki pasiteiravimai apie ukio dalykus.
- 6) Paveikslai.
- 7) Apgarsinimai.

Laikraštis išeis kas sanvaitė ir Vilniuje be pristatymo į namus kauba 2 r. 50 k., o su pristatymu Vilniuje ir kitose valstybės vietose — 3 rubl. („Viln. Žin.“).

Is Vilniaus gubernijos.

Javai lauknose Vilniaus gubernijoj veik visur išrodo užgandėdincius. Tik liubuo valsečiuose Disnos, Šventėnų, Ašmenų, Vileikos, Trakų ir Vilniaus paviečių žeminiams javams užkenkė šalčiai, ypač žemumose daugelyj vietų rugiai išsalo. Rugiai prasciausiai išsalo Ašmenų ir Trakų paviečiuose. Gubernijos kaštais Vilniaus gubernijoj bus padirbtos trumpos plantų alkunės: nuo Vilniaus į Meišogalą; nuo Birštonų iki prieneminio planto, nuo Danilovičių iki stacijos Voropajovo. Padirbtas tų plantų kaštus apie 250000 rubl.

Is Žaslių, Vilniaus gub..

4 d. gegužio Žasliuose siautė baltas gaisras, kuris išnaikino didesnę pusę miestelio namų. Tūkstantis žmonių neteko pastogės ir turtų. Sudėję daugybę namų ir negyvenamų triobų. Bledį gaisro padarytą skaito simtais tūkstančių rublių.

Is Minsko.

Darbininkai Maskvos-Brasto geležinkelio varstotų atsiskaukė į geležinkelio užveidą pastorių ir gana sunkiai ji pašovė. Pastorius mat savo pamoksluose tankiai keikė ir niekino besipriešinančius carui revoliucionierius. 3 d. berzelio Kauno gimnazijoj pasibaigė egzaminai; katalikai egzaminus tikėjimo mokslo laike jau šmet: lenkai — lenkiškoj kalboj, lietuviai — lietuviškoj.

Borisovo pardavyklų pagelbininkai perdavė darbavimams savo reikalavimus: kad vasaros laike dirbtų 12 val., o žiemą 11 val. ir pakelimo algų; pašalinti nuo darbo pagelbininką darbdavys kad galėtų tik pritarus specialiaiskai komisijai; mokėti algą ir laike ligos; pašalinti nuo darbo darbdavys gali tik apreiškęs dviem sanvaitėm pirma; nevertoti pagelbininko už tarną, siuntinti si siuntiniais; dvigubų algų šventėse; geresnio apsiėjimo su tarnaujančiais.

Minske sustraikavo: kurpiai, pauncėkadirbės, ir darbininkai medaus leidyklų „Trepel“; štraikai staliorių pasibaigė. Minsko stalioriai krikščionys pareikalavo 9 val. darbo dienos ir geresnių algų. Tokius jau reikalavimus darbdaviams padavė teipgi kareiviai ir darbininkai dirbant popierosų dirbtuvėse.

Is Slucko, Minsko gub..

Pardavyklų pagelbininkai, žinoma, beveik visi žydai, atsiskaukė prie darbdavių reikalavimų pagerinimo buvio. Jie reikalauja: 12 val. darbo dienos, didesnių algų ir kad jų darbdaviai nevertų dirbti to, kas prie jų pareigų nepriiguli. 25 d. gegužio sustraikavo siuvėjai; daugumas kitokių darbininkų sugrįzo prie darbo.

Is Lietuvos Brasto.

Pereitą sanvaitę Lietuviškame Braste buvo smarkus minų susirėmimas su policija ir kariūnė. Susirėmėme daug žmonių likosi užmuštų ir sužeistų, tarp užmuštų, kaip valdžia garsina, yra vien žydai. Valdžios agentai pasiskui stengėsi minias užsiundyti ant žydų ir tas joms išdalis pasisekė, tik jie ne krikščioniškas minias užsiundyti ant žydų, bet kareivius. Kada kareiviai pradėjo dauzyti ir plėsti žydų kromus ir namus, gana ilgą laiką valdžios nesikišo. Brastas, vienog, yra tvirtynė, čia yra keletas dešimtys tūkstančių kareivių. Su toms pajėgomis, jeigu valdininkai būtų norėję, būtų plėšimo galėję nedaileisti; bet jie ilgai visai į žydų mušimą nesikišo.

Is Dinaburgo, Vitebsko g.

Po štraikų čianykščiose dirbtuvėse, didesnę dalis darbininkų sugrįzo prie darbo. Darbdaviai truputį pakėlė darbininkų algas ir sutrumpino darbo laiką. Odų išdirbyklose ir briedinųkų dirbtuvėse pakėlė darbininkų algas ant 25% ir sutrumpino darbo laiką ant trijų val. Orlovo-Rygos geležinkelio varstotai likosi uždaryti, nuo darbo paleido 400 darbininkų.

Is Liepojaus.

Laikė dievmdaldystos vienoje čianykščėj liuterioniškoj bažnyčioj, atėjo 10 ginkluotų vyrų ir pradėjo šaudyti iš revolverių į sakantį pamokslą pastorių ir gana sunkiai ji pašovė. Pastorius mat savo pamoksluose tankiai keikė ir niekino besipriešinančius carui revoliucionierius.

Is Kauno.

3 d. berzelio Kauno gimnazijoj pasibaigė egzaminai; katalikai egzaminus tikėjimo mokslo laike jau šmet: lenkai — lenkiškoj kalboj, lietuviai — lietuviškoj.

Is Šiaulių, Kauno gub..

Šiaulių gyventojai atsiskaukė į pačią užveidą su melda vimu įtaisyti garde telefonus; iš syk atsiskaukė 40 ypatų, norinčių savo namuose turėti telefonus. Kituose kraštuose ne tik tokiose miestuose kaip Šiauliai, bet net po kaimus yra telefonai. Valdžios visur stengiasi palengvinti žmonių susisėmus, Maskolijoje daro atbulai.

Is Prusų Lietuvos.

5 d. berzelio garsų lietuvių pasveikinimą „Pisėdanciam Vokietijos sosto įpėdinini padavė žinomi lietuviški išgauninkai medaus leidyklų „Trepel“; štraikai staliorių pasibaigė. Minsko stalioriai krikščionys pareikalavo 9 val. darbo dienos ir geresnių algų. Tokius jau reikalavimus darbdaviams padavė teipgi kareiviai ir darbininkai dirbant popierosų dirbtuvėse.

Is Prusų Lietuvos.

5 d. berzelio garsų lietuvių pasveikinimą „Pisėdanciam Vokietijos sosto įpėdinini padavė žinomi lietuviški išgauninkai medaus leidyklų „Trepel“; štraikai staliorių pasibaigė. Minsko stalioriai krikščionys pareikalavo 9 val. darbo dienos ir geresnių algų. Tokius jau reikalavimus darbdaviams padavė teipgi kareiviai ir darbininkai dirbant popierosų dirbtuvėse.

Is Londono.

Subatoje, 27 d. gegužio, atsibuvo Silvertowne šturmokas, kimas lietuviškosios Londono parapijos, ant kario pribuvo visas parapijos komitetas, kn. Talmontas ir nemažai teip-sau žmonių-parapijonų. Kaip visur ir visada, teip ir čia, pirmą vietą užėmė kunigai, pasinaudodamas iš suteikiamų jam privilegijų, kaip autoritetas, daugiau, žinoma, ir kalbėjo.

Štai ką užmanė kunigas:

- 1) Kad Silvertownečiai atidarytų koki nors klubą — su gėrymais, arba ir be gėrymų, bent tik būtų vieta susirinkimams.
- 2) Parengti nauda parapijos balių.
- 3) Nueiti keturiems vyrams airių bažnyčioj ir parparšyti vietinio klebono daleidimo sakti subatoms lietuviškai pamokslus.
- 4) Pareikalauti nuo buvusio kolekatoriaus, I. Šeškaus, surinkti nuo Silvertowne lietuvių pinigų, kurių jis parapijos kason neįmokėjo.

Ant galo kn. Talmontas papasakojo apie carą malones: „Maskoliška valdžia suteikusi Lietuvai daugybę mylistų; panaikinus pašportus, „davusi“ spaudą, suteikusi pilną laisvę tikėjimo dalykuose, kad net maskoliai (pravoslavai — tēmykl) galį priimti katalikystę be jokių kliūčių, daleidusi varloti lietuvišką kalbą visose mokyklose ir tt..“

Laukėme, ar kartais kunigėlis, apskelbęs viršminėtas mylistas, neužgėdys „Boze carui chranai“; bet veltui: teip kunigėlio jausmai ejuodo, kad net nebegalėjo ištarti daugiaus nė žodžio.

Spangutis.

Tautiečiai ir tautietės!

(Atsilankimas.) Lietuva vargsta ir stena po Maskolijos jungu jau 110 metų. Lietuva katriai kenčia, tūtoja, daromas jai Katarinos II, Povilo I, Aleksandro I, Mikalojaus I ir vėlesnių Maskolijos pusiau patrakusių carų, o tuomi la-

